

Priestor pre život

Časopis

Ročník I

Číslo 6

Cena zdarma

Cena časopisu Priestor pre život je zdarma. No budeme radi, keď vydávanie časopisu podporíte sumou 10 Sk. Touto sumou podporíte nie len vydanie ďalšieho čísla, ale aj organizáciu, ktorá ho vydáva. Preto Vám za pochopenie ďakujeme.

Milí čitatelia,

Každý človek túži nájsť pokoj. Snaží sa pre to urobiť všetko. Snaží sa vytvoriť rodinu či spoločenskú bunku, ktorá by mu zabezpečovala vytúžený pokoj. No často sa stáva, že práve v týchto spoločenských prostrediach, nachádza miesto očakávaného pokoja, len nepokoj. A prerad sa nechcený nepokoj je často silným motorom rozvoja každej ľudskej bytosti. My ľudia, si s našich očakávaní stavíme svoje pieskové zámky na brehu mora a každý morský príboj zrovná naše očakávania zo zemou. Takmer každý si stavíme svoje pieskové zámky na brehu mora, vynaložíme na to obrovskú námahu. Keď si ho postavíme snažíme sa ho ochrániť pred morským príbojom. Túto životnú epizódu nazveme šťastným obdobím života, lebo máme radosť z tvorby a máme pocit, že budujeme niečo na celý život. Nešťastným obdobím nazývame obdobia, keď sila morského príboja zmetie naše diela. Väčšina ľudí žije vo svojej pieskovej ilúzii a nepripustí, že môže prísť obdobie búrok a príbojov, ktoré napriek našej úmornej snahe zruší naše doterajšie snaženie. Byť pripravený na obdobia búrok a príbojov dáva duši pokoj. Neprišli sme na tento svet, aby sme mali pokoj. Kto chce žiť len v pokoji zažíva najväčší nepokoj a sklamanie.

Ty človek, ktorý čítaš tieto riadky, buď pripravený, že všetko čo máš,

čo si vybudoval za celý život, či už materiálne alebo vo vzťahoch sa môže v jeden deň zrútiť. Všetko na čom ti tak veľmi záleží, čo považuješ za dôležité a potrebné môže v jeden deň NEBYŤ. Ľudia v podvedomí tušia, že táto doba pripraví ľudstvu silný príboj, ktorý zbúra naše pieskové zámky. Byť pripravený na túto dobu nemusí vzbudzovať strach, naopak môže to byť radosť, že sme pochopili, že stavíme len pieskové zámky a morský príboj má právo aj povinnosť zbúrať naše "diela". Celý vesmír pracuje na tomto princípe **ničenia a tvorenia**, lebo ničiteľ je zároveň aj tvorca.

Stavajme si aj naďalej svoje pieskové zámky, dáva nám to radosť z tvorenia, no buďme si vedomí, že nebudú stáť navždy. Okrem pokoja, ktorý neustále hľadáme prijímajme aj nepokoj, robme to s Láskou a pochopením, aj keď to bude pre nás vždy ťažké. V dnešnej dobe veľa ľudí zažili svoje "zrútenia", mnohí si uvedomili, že každé zrútenie predbieha tvorbu. Nejestvuje človek, ktorý neprežije svoje "zrútenie". Niektorí ho prežívajú až na smrteľnej posteli a to nemusí byť veľkým šťastím, naopak môže to byť aj veľkým nešťastím, že nemôžu ovplyvniť doterajší život.

Postavme sa za života morskému príboju tvárou v tvár, ďakujeme za bolesť, ktorú nám spôsobí.

Učme sa od detí, ktoré s radosťou stavajú svoje pieskové zámky a ešte s väčšou radosťou ich búrajú.

**Ilustračná fotografia chýba,
redakčný fotoaparát nám
odcudzil jeden bezdomovec.**

čítajte na strane 2

Len my dve.

Mojou najlepšou
priateľkou

je *samota*

Stále sme spolu.

Mám ju rada.

Nikdy sa mi nepostaví
na odpor.

Moje návrhy

sú vopred schválené,
šade ideme len my dve.

Oddanejšiu priateľku

už nenájdem.

Sme šťastné,

veď žijeme jedna pre druhú.

Nehovorí mi

čo mám robiť,

čo mám kedy povedať,

kde mám ísť.

Bezomňa je zúfalá,

ja bez nej tiež.

pôjdem s ňou

až na koniec sveta,

už ju nikam nedám.

Túli sa ku mne,

hladá ma,

v plači ma utešuje.

V nešťastí som šťastná,

že ju mám

Ester

Ako prišiel jeden bezdomovec do Verejného kempu

Jedného dňa nám telefonovala jedna milá pani z východu republiky. "Mám tu jedného bezdomovca. Liečil sa na psychiatrii, rada by som mu pomohla. Mohol by prísť k vám do verejného kempu?" Naša kapacita je obmedzená, no nedokážeme povedať nie.

Táto milá pani mu kúpila cestovný lístok, dala mu aj vreckové, aby šťastne docestoval. Trvalo mu to dva dni, mal problémy s orientáciou a veľa ľudí sa musel pýtať, aby došiel na perifériu, kde sa kemp nachádza. Doniesol svoju zdravotnú kartu a kôpku papierov o zbavení právnej spôsobilosti. "Čo s tebou pomysleli sme si", nemáš občiansky preukaz, si analfabet, ako opatrovateľ mu bola určená matka, od ktorej neustále utekal. Svoj život trávil na ulici alebo v psychiatrických liečebniach. Prečítali sme si jeho zdravotný záznam aj o tom, ako okrádal svojich spoluležiach na psychiatrických liečebniach. Svetlo - svete prisahal, že nebude kraďnúť, len aby sme ho nechali v kempe bývať. Spolubývajúcim mu dali najesť, dali mu čisté oblečenie. Vypadal šťastný, že našiel aký taký domov. Vysvetlili sme mu, že v kempe sa musí pričiniť o živobytie každý sám, že sme organizácia, ktorú nikto nedotuje a ponúkli sme mu možnosť distribúcie časopisu PPŽ, nech si aspoň takto zarobí na prežitie. Dali sme mu vizitku distribútora časopisu, ktorú hrdo nosil. Darilo sa mu aj s distribúciou časopisu, neúnavne ponúkal časopis každému koho stretol. Vypadalo to tak, že sa mu to zapáčilo, no život aj ľudia nám vždy pripravia prekvapenia. Jedného dňa sa vybral s časopismi do mesta, zrejme sa mu veľmi nedarilo tak začal chodiť po kontajneroch. Jedna 70-ročná pani ho zavolať, že mu dá nejaké oblečenie. Stál medzi dverami a čakal na pripravovanú igelitku s oblečením. Využil chvíľku nepozornosti a milej pani "potiahol" zánovný mobilný telefón. Igelitku s vecami ani do kempu nedoniesol, akurát sa chválil, že našiel mobil. Vymyslel si asi päť verzií, ako k nemu došiel. Bolo nám to podozrivé, no ťažko sme ho mohli podozrievať. Po dvoch dňoch volala 70-ročná pani, že jej ukradol mobil.

pani. Porušil naše pravidlá, tak musel odísť. Kto vie kde je tento 24-ročný mladík teraz?

Je dobré vedieť, že aj medzi bezdomovcami sú zloději a podvodníci, no nepochybne nie všetci. Je tiež dobré vedieť, že aj zloději a podvodníci musia existovať, aby sme my ostatní vedeli a cítili, že je dobré nekradnúť a nepodvádzať. Je tiež dobré, že existujú takíto ľudia, dáva nám to možnosť robiť skutky milosrdenstva. A nedajme sa znechutiť a odradiť, keď nás niekto oklame a podvedie. Veď či nie je lepšie povzniesť sa nad svojimi slabosťami a slabosťami iných? Preto ďakujeme milá pani z východu republiky, že ste tohto človeka poslali k nám. Váš úmysel bol šľachetný a čistý a to stojí za poďakovanie nás všetkých. Možno, že Vás milá pani v živote veľakrát oklamali a podvedli, či zneužili, no nech Vás to neodradí pomáhať ďalej.

Tohto človeka sme neláskavo "vhodili" na ulicu, ani neprotestoval, pobral sa svojou cestou. Vďaka nemu vznikol aj tento článok. Možno, že bude klamať a kraďnúť ďalej, možno, že stretne ďalšie šľachetné ženy či ľudí, ktorí sa mu budú snažiť pomôcť. Po jeho odchode sme zistili, že stačil ukradnúť náš redakčný fotoaparát, síce starší, no spoľahlivý. Preto sa aj v tomto čísle neobjavila ilustračná fotografia bezdomovca ako to máme vo zvyku. A možno po tejto skúsenosti to už robiť ne-bude. *Kto vie? A keby aj kradol ďalej, má nás to odradiť pomáhať ďalej? Čo si myslíte Vy, milí čitatelia?*

A predsa na záver tohto článku spomenieme aj príbeh tiež bezdomovca z nášho kempu volá sa František. Opravuje šijacie stroje. Zavolali ho do jedného bytu opraviť stroj. Po úspešnej oprave sa pani domu "obula" do nášho bezdomovca, že jej ukradol peňaženku. Náš František len "zíral" nad množstvom obvinení. Pani peňaženku našla, no bola prázdna. Ďalšie obvinenie, že jej z nej ukradol peniaze. Nakoniec milú pani odhalil vlastný muž, že všetky peniaze z peňaženky minuli spolu v obchode. **Preto je niekedy dobré, neposudzovať podľa jednej ovce celé stádo.**

Zákonu, v ktorých žijeme

Všetko čo je dokonalé, je aj jednoduché. Také sú aj zákony, podľa ktorých funguje nielen celý duchovný a hmotný svet, ale aj náš život. Nechceme povedať nič nové, alebo niečo čo nepoznáte. Chceme iba pripomenúť niečo, čo tu je, hoc si to neuvedomujeme.

Zákon rovnakosti: "Rovnaké sa stretáva, rôzne sa míňa".

Jednoducho povedané: "Vrana k vrane sadá, rovný rovného si hľadá".

Zákon sily: "Silnejšie priťahuje slabšie a slabšie je priťahované silnejším" alebo: "Silnejšie odpudzuje slabšie a slabšie je odpudzované (odtláčané) silnejším.

Zákon tiaže: Ťažké klesá dolu a ľahké sa vznáša. Inak povedané: "zdravému sa darí a choré upadá". **Láska, nádej, trpezlivosť, viera, pokora, šťastie a radosť** sú ľahké svetlé vibrácie, ktoré povznášajú. Naproti tomu **pýcha, lakomstvo, závisť, hnev, lenivosť, smilstvo a pažravosť** sú ťažké temné vibrácie, ktoré ťahajú dole.

Nie všetko čo je jednoduché, je aj ľahko pochopiteľné. My však nepotrebujeme týmto zákonom "rozumieť", my si ich potrebujeme uvedomovať v našom bežnom živote. Preto si namiesto vysvetľovania uvedieme konkrétne situácie.

Pomôžete a vráti sa vám opak.

Je dôležité vedieť, prečo niekomu pomáhate. Ak sa k vám ten druhý zachová zle namiesto vďaky, vaša pomoc nebola vhodná. Robili ste niečo nechcené tým druhým. Podľa zákona rovnakosti sa vaša pomoc minie úmyslu a ublíži. Zlá odplata (namiesto vďaky) je vlastne prirodzenou reakciou. Preto pomáhajte vtedy, keď vás o to niekto požiada. Vtedy sa neminie vaša pomoc s cieľom. Pokiaľ však uvidíte niekoho v núdzi a ak to nebude proti jeho vôli, pomôžte.

Neúspešné podnikanie.

Ak podnikaním robíte pre ľudí niečo potrebné a užitočné, umožňujete zamestnancom slušnú prácu a plácu, je to niečo pekné (svetlá ľahká vibrácia) - darí sa vám.

Pokračovanie na strane 3

Ak však chcete zarobiť hneď veľa pre seba či "svoju" rodinu, čo je dosť sebecké (ťažká temná vibrácia) - nedarí sa vám. Pokiaľ áno, tak iba dočasne, kým nezačne pôsobiť zákon tiaže. Účinky sa môžu prejavíť najskôr v medziľudských vzťahoch a v psychike, neskôr v celom vašom živote.

Hľadanie zamestnania.

Strach a agresivita sú rovnako temné a ťažké vibrácie. Ak máte strach o svoje zabezpečenie (zamestnanie), každý to cíti a nechce vás zamestnať (a môžete sa tváriť ako chcete). Kto by predsa zamestnal niekoho, kto má strach o seba a myslí stále na svoje veci. Ak však chcete tvoriť a pracovať a namiesto strachu budete mať v sebe nádej, málokto vám bude zatvorené.

Nemôžte si nájsť partnera.

Chcenie je nepochopenie života. Chcieť niečo mať, napríklad partnera, je strach. Chcenie mať je ťažká vibrácia. Tá odradzuje všetkých potencionálnych partnerov. Lebo vy chcete niekoho, kto vám bude dávať. A to je obchod, nie láska. Preto na základe zákona rovnakosti sa miniete s tými, ktorí chcú niekoho milovať (čo je svetlá povznášajúca vibrácia).

Chcete porozumenie.

Nikdy nenájdete človeka, ktorý vám porozumie a naozaj vás vypočuje. Na základe rovnakosti nájdete takého, ako ste vy - niekoho, kto hľadá porozumenie od vás sám pre seba. Ak však budete chcieť porozumieť iným, hneď nájdete niekoho, kto porozumie vám.

Hra na automatoch.

Chcete pohodlne ziskávať a nechcete nič pre to urobiť v reálnom živote, ktorý nie je práve dvakrát ľahký? Potom musíte byť pritiahnutý rovnakým. Aj majitelia automatov chcú zisk bez práce. Ziskaf prostriedky na život a vyhrať svoj boj o vlastný život. A vďaka hráčom sa im to darí.

Potreba pomoci.

Mnoho ľudí zažilo obdobia, keď trpeli citovou alebo finančnou "núdzou" a potrebovali naozaj "pomôcť." Vtedy sa obyčajne ukáže, kto je kamarát naozaj a kto sa iba tváril. Keď však "núdza" pretrváva

dlhodobo, pomoc z vonku je neúčinná. Vtedy potrebujete vidieť život a sám seba iným spôsobom. Až vtedy človek dokáže vidieť ostatných, začne im rozumieť, prestane byť arogantným a bezcitným. Vtedy uvidí iných v núdzi a sám im bude chcieť pomôcť. Až vtedy sa mu podľa zákona rovnakosti dostane pomoci.

Hľadáte správne riešenie? Vsaďte na mladých.

Mladý človek ešte nie je zaradený do "života". Nie je ešte zaťažený stereotypom práce, zhonom a stresom, povinnosťami, starosťou o každodenné prežitie, zvykmi a zlozvykmi. Je schopný vidieť nepoznané možnosti a dokáže odhaliť nefunkčné, lebo je nezaťažený poznaním starého. Takéto nezaťažené videnie vytvára podľa zákona tiaže a zákona rovnakého ľahké a pekné riešenia prinášajúce harmóniu a rozkvet. Ako využijeme zákon sily? Donútime mladých prispôbiť sa starému alebo ich necháme zmeniť náš svet na krajší?

Resumé:

Robte druhým, čo chcete aby robili vám. Dávajte a bude vám dávané, milujte a budete milovaný, pomáhajte a aj vám bude podaná pomocná ruka, nekradnite a nebudú okrádať vás, neublížujte a nikto nebude ubližovať vám. Uvedomte si zákon rovnakosti a dajte priestor pre život sebe aj iným. Veď je to také jednoduché.

Sme strojcami svojho života

Sme strojcami, ktorí riadia "vlak" svojho života. Denne stojíme na mnohých križovatkách, malých i veľkých. Tratí, po ktorých sa môžeme vydať je nespočetné množstvo. Na konci všetkých ciest sú však iba dve cieľové stanice. Aj riadiaca páka našej lokomotivy má iba dve polohy - ÁNO alebo NIE. Áno - pre život alebo nie pre sebaklam. Na začiatku bola riadiaca páka v polohe vedúcej k životu. Prepli sme ju naopak a rútime sa do zhuby alebo cestujeme správnym smerom? Alebo jednoducho vždy podľa nášho rozhodnutia?

Život je zložitá a široká vec, pri subjektívnych pohľadoch z rôznych hľadísk. Všetko čo zažívame, má dve stránky. Žijeme vo svete protikladov: pekné - škaredé, dobré - zlé, chcené - nechcené, teplé - studené... Vo svojej podstate je však život úplne jednoduchý. Má iba dve možnosti: život - neživot. Denne sa rozhodujeme desiatky krát medzi životom a neživotom svojimi malými ÁNO alebo NIE v situáciách, ktoré zažívame. Tým tvoríme svoju budúcnosť, ktorá sa prežitím stane minulosťou. Ale rozhodnutia, ktorými tvoríme svoj život, robíme vždy v prítomnosti. Nie včera alebo zajtra.

Náš bežný život sa pohybuje po

horizontále (vodorovne). Pokiaľ však nechceme zmeniť iba vonkajšiu formu, ale svoj život naozaj, musíme sa vybrať cestou po vertikále (hore). Až potom sa zmení náš život, lebo až zmenou seba sa posunieme po vertikále a dostaneme sa do inej roviny (horizontály) života. A rovín života je vo svete, v ktorom žijeme

veľa. Šťastných a nešťastných, úspešných a neúspešných alebo spokojných či nespokojných stretávame denne. Ak niekto trpí životom, ktorý si vytvoril, kráča iba po horizontále a zabudol na to najpodstatnejšie - na priestor pre život, na vertikálu. O tom asi hovorí aj obraz o dobrom obchodníkovi, ktorý keď našiel "poklad života" (vertikálu) všetko čo mal predal a kúpil to pole, kde je poklad zakopaný.

Skúsme sa na vec pozrieť reálnejšie. Každým ÁNO alebo NIE (a tých povieme denne naozaj veľa) sa pohybujeme po vertikále a meníme svoj život (horizontálu). Vezmem ohľad na druhých alebo si budem riešiť bezohľadne svoje

vlastné vecičky? Pôjdem na prechádzku do lesa alebo radšej do zadymenej krčmy? Presedím hodiny pred televíziou prizerajúc sa ako "žijú" iní alebo budem žiť sám? Rozhodnem sa pre výhodu pre seba v neprospech druhých alebo nie? Kúpim si nápoj z umelých sladidiel a chemických chutí kvôli pôžitku z chuti hoc nedá silu a iba zaťažuje organizmus alebo nie? Kúpim deťom videohru plnú brutálneho zabíjania alebo s nimi prežijem chvíle radosti a vychovam z nich pekných ľudí? Budem myšlienkami v minulosti a v spomienkach a porežem sa pri príprave jedla alebo budem variť pozorne a s láskou a pripravím chutné jedlo? Budem myslieť na budúcnosť a zatiaľ mi unikne prítomnosť pomedzi prsty alebo si uvedomím zodpovednosť za svoj život a budem ho žiť

Hlúpy Jano radí, ako zlepšiť svet, v ktorom žijeme

1. Úvahy hlúpeho Jana

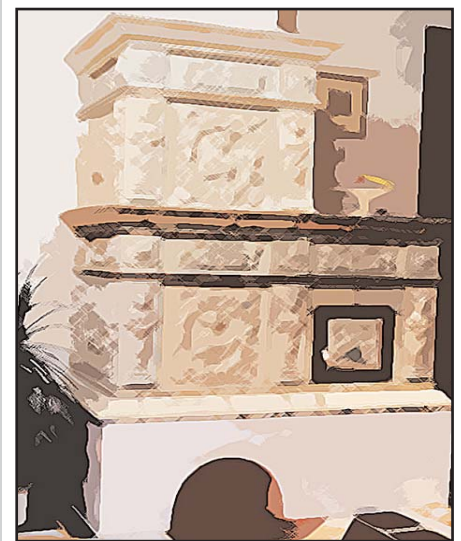
Hlúpy Jano sa vracia do svojej doby rozprávok. Rozprávky vymyslel pospolití ľud, bez vzdelania. Vďaka týmto informáciám, ktoré sa šírili slovom, z generácie na generáciu boli zachované dokonalé informácie o Láске a nenávisti boji dobra zo zlom, o zázrakoch a čarovaní. Kde sú hranice fantázie a skutočnosti? Kto to vie? Možno, že to tušia len deti. Možno len rozčarované detské očka uveria týmto fantáziám. A my dospelí skúsme sa na chvíľku vrátiť do detských čias, na chvíľu opustme našu racionálnu logiku, skúsme uveriť neuveriteľnému.

Hlúpy Jano sa po rokoch bádania a objavovania tajomstiev vesmíru na teplej peci, jedného dňa vydal s batôžkom buchát na cestu do sveta. Možno, že dobrovoľne by svoju pec ani neopustil, no po dobiedzaní svojich blízkych mu neostávalo nič iné. */Hovoríme tomu vykopnutie v pravý čas/* Strastiplná cesta, keď sa minuli mamine buchty, začínala. Miesto teplej pece len nepohoda, únava, nepokoj a starosť o prežitie. A predsa tieto strastiplné obdobia nechtiac nútia človeka križovať cesty iných ľudí, od ktorých môžeme získať veľa informácií. */Hovoríme tomu umenie počúvať a učiť sa zo skúsenosti iných/*. Tak sa dozvedel od pocesťných, s ktorými strávil veľa dní a nocí o tajomstvách, ktoré sám za pecou neobjavil. Boli to tajomstvá o zmiznutí a objavovaní, o rozmnožovaní chleba, o lietajúcich kobercoch a ježibabách o čarodějníkoch, ktorí boli zlí, no slúžili dobru a mnohé iné informácie, ktoré sa za pecou nedozvedel. No najdôležitejšiu informáciu, ktorá sa nedá naučiť ani získať od druhých, bolo jeho presvedčenie, ktoré získal doma za pecou, bolo poznanie, že strach neexistuje. */Toto poznanie sa nedá naučiť ani získať od druhých - musíš ho mať/*. Toto poznanie bolo pre neho výzvou, že sa vydal oslobodiť princeznú z

pazúrov nepremožiteľného draka. Na cestu do dračieho sídla, obklopeného rôznymi nástrahami sa riadne vyzbrojil. */Vyzbrojenie symbolizuje poznanie/*. Prašivého konika, ktorého nikto nechcel premenil na lietajúceho tátoša. */Levitujúci kôň, v gréckej mytológii zvaný Pegas/*. Kráľovskí synovia, ktorí zlyhali pri oslobodzovaní princeznej, aj s celými družinami sa nedostali ani na prah dračieho sídla. */Nie množstvo zbrani, ale poznanie víťazí/*. Do dračieho sídla vstúpil s odhodlaním zachrániť princeznú aj za cenu vlastného života */hovoríme tomu obeta/*. A tomuto odhodlaniu, ktorému hovoríme **Láska** nie je možné čeliť žiadnou silou. */Vtedy človek disponuje neuveriteľnou silou, ktorá nemá obmedzenia. Vtedy dokáže otvoriť zavreté brány obyčajným pohľadom. Odvaliť balvan vážiaci stovky ton - poznanie o levitácii/*. Jeho láska k ľudskej bytosti zvanej princezná, bola tak silná, že bol ochotný položiť svoj život a všetky nástrahy padali ako domček z karát. */Nie túžba MAŤ princeznú, ale zachrániť jej život/*. Jeho odhodlanie a zmierenie sa s vlastnou smrťou, mu dalo silu zvíťaziť nad vlastným strachom. */Kto chce žiť zomrie, kto prijme smrť bude žiť/*

Život každého človeka na zemi prebieha podľa scenára hlúpeho Jana. Len

mnoho ľudí nechce opustiť svoju pec. Často sa nenájdu blízki, ktorí by nás v pravú chvíľu "vykopli" na cesty života. Často sme sa za pecou "nevyzbrojili" poznaním ako to urobil hlúpy Jano. Často si falošne a pokrytecky zdôvodňujeme svoje "úteky" z ciest života. No predsa každý človek raz dostane silu aj odhodlanie urobiť to. Je to najsilnejšia túžba, ktorá je v nás, je to **Láska**, ktorá sa nezastaví pred žiadnou prekážkou. **Láska** čaká, je trpezlivá, nezastaví ju ani smrť, ani nič na tomto či inom svete. Vieš to, že čaká aj na teba?

2. Úvahy hlúpeho Jana

Na cestách života získal hlúpy Jano poznanie o zázrakoch a záhadách. Porozprávali mu ich pocesťní pútnici z ďalekých krajín. Hlúpy Jano vedel počúvať a to je veľký dar. **Vedieť počúvať znamená skladať perlový náhrdelník vlastného poznania. Lebo všetci sme si učiteľia aj žiaci.**

Pri jednom stretnutí s pútnikom sa hlúpy Jano dozvedel, že v ďalekej krajine žije zlý kráľ a čarodějník, ktorý trápi svoj ľud. S hrôzou mu rozprával o ukrutnostiach, čo pácha na svojom ľude. Hlúpy Jano si

s povzdychom vypočul tieto slová a neubrnil sa otázke: "Prečo sa ľud tej krajiny nevzbúri proti tyranovi?" "Vieš milý Janko", riekol pútnik. "Prešiel som za života desiatky kráľovstiev a zemí, no

nestretol som toľko lásky, spolupatričnosti a pochopenia, ako som videl v tejto trpiacej krajine. Ich kráľ - zloduch zasial nechtiac toľko lásky, o ktorej sa v iných krajinách ani nesníva. Možno preto ľudia v tejto krajine nezvrhli svojho tyrana. Svojich tyranov si treba vážiť a ctiť, neublížovať im. Veď či aj oni neslúžia tomu istému Pánovi, ktorému hovoríme **Láska**? Veď či aj ich obeta nie je ťažká? Preto miluj svojho nepriateľa".

Pri ďalšom stretnutí s pocesťným sa Hlúpy Jano stretol s pútnikom, ktorý mu rozprával

o rozmnožovaní chleba a rýb. "Bolo to v ďalekej krajine", hovorí pútnik. "Žil tam jeden človek, ktorý robil zázraky. Nasledovalo ho mnoho ľudí a načúvalo jeho slovám. Hovoril im o najväčších tajomstvách vesmíru, hovoril pristo a ľudia mu rozumeli. Liečil chorých, kriesil mŕtvych, chodil po vode a zastavoval búru. Ľudia ho nasledovali a keď sa tento 5.000 dav zastavil, všetci boli hladní. Prikázal svojim pomocníkom, aby pozbierali všetko jedlo čo mali so sebou, do jedného koša. Nazbierali

Pokračovanie na strane 5

➔ pokračovanie zo strany 4

päť chlebov a päť rýb. Prikázal svojim pomocníkom, aby týmto množstvom nasýtili 5.000 dav. Keď jeho pomocníci namietali, že z tohto množstva sa naje len pár ľudí, tento človek odpovedal: "Robte čo som vám prikázal"! Tak sa

stalo, dav bol nasýtený a ešte nazbierali mnoho košov omrvíniek a zbytkov. Tento človek tak miloval svojich počúvajúcich, že ich túžba byť sýty sa stala skutkom".

"Veríš tomu Janko"? "Verím ti pútnik", odvetil Jano. Veríte aj Vy, milí čitatelia?

Poznámka redakcie:

Tento jav rozmnožovania chleba je zaznamenaný aj v análoch katolíckej a iných cirkví. Čiže ľudí s touto schopnosťou bolo v histórii veľa. Je zaznamenaný aj v iných kultúrach našej planéty. Napríklad Don Bosco, zakladateľ seleziánov tiež disponoval touto schopnosťou, kedy s pár

chlebami nasýtil desiatky chovancov.

Tento jav bol potvrdený a zdokumentovaný aj pápežskou stolicou, ktorá je často nedôverčivá a overuje všetky "takzvané" zázraky.

Čo by sa stalo, keby tento jav zvládli ľudia aj v dnešnej dobe?

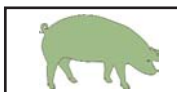
Pokračovanie o telepatii

V predchádzajúcom čísle sme hovorili o telepatii kde sa pohybujeme na úrovni pocitov. Kto dlhšie v sebe skúma túto úroveň, zisťuje a neustále sa presvedča, že pocity nikdy neklamú. Hovoríme tomu aj prvá myšlienka.

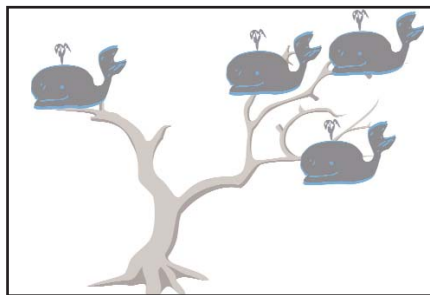
Prvá myšlienka /u tých čo ju vedia zachytiť/ je dokonalá a presná informácia, neskreslená racionálnym rozumom. Celý život sa o tom presvedčame, no málo ľudí sa riadi prvou myšlienkou. V dnešnom prísne zracionalizovanom svete, prikladáme úrovni pocitov malú resp. zanedbateľnú pozornosť. Je to škoda, lebo práve touto formou môžeme zvládnuť pokus s telepatiou. Na to, aby sme tento pokus zvládli potrebujeme invenciu, hravosť a radosť. Doterajšie myšlienkové racionálne stereotypy môžu náš pokus pokaziť. Preto sme vymysleli spôsob ako prekonať racionálne vnímanie obrázkami abstraktného charakteru. Abstraktnosť nebude spočívať vo forme obrázkov, ale vo forme obsahu.

Nakreslíme si desať obrázkov na desať listov papiera. Na každom papieri bude zobrazená reálna vec, zvieratá či symbol. Každý z týchto obrázkov bude vymaľovaný jednou farbou. Napríklad: Na prvom obrázku bude namaľované zelené prasiatko. Na ďalšom obrázku môže byť namaľovaný orol s plutvami, na ďalšom strom, na ktorom rastú ryby. Čím abstraktnejšie, tým môže byť pokus zaujímavejší. Vieme, že zelené prasa neexistuje, no v tom spočíva náš pokus. Je nutné pomýliť naše racionálne uvažovanie, aby bol pokus úspešný. Doporučujeme použiť naše obrázky, no použiť ich môžete len vtedy, keď prímajúci nebude poznať ich podobu, môžu byť aj iné, podľa vlastnej voľby.

1. Zelené prasiatko
2. Modré slnko
3. Orol s plutvami
4. Čierne srdce

5. Postavička hore nohami
6. Dom s pomarančovým dymom

7. Strom, na ktorom rastú ryby
8. Červený slon
9. Auto s krídlami
10. Kohút v čižmách

Čím nezmyselnejší bude obsah obrázkov, tým môže byť pokus zaujímavejší. Na pokus je potrebné dvoch ľudí, resp. prímajúcich môže byť aj viac.

Samozrejme je potrebné, aby prímajúci nepoznali obsah resp. formu obrázkov, preto je potrebné vymyslieť si iné obrázky abstraktného charakteru, podobného typu ako sme Vám navrhli.

Pokus môžu uskutočniť len tí, ktorí sú ochotní uveriť, že telepatia je možná a reálna, preto je dobré, aby aj vysielajúci a prímajúci pristupovali k pokusu zodpovedne. No zároveň je nutné prejať určitú hravosť a invenciu, brať to z nadhľadu, ako pokus a zábavu.

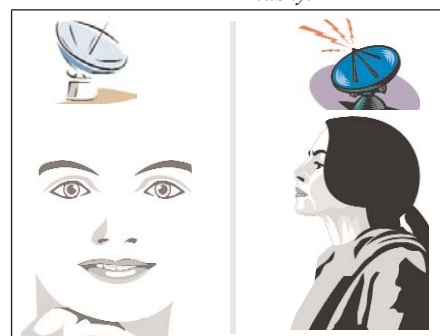
Samotný pokus bude prebiehať asi takto: Vysielajúci si nakreslí alebo zvolí obrázok, ktorý chce odoslať prímajúcemu. Je jedno či sa odoberie do vedľajšej izby resp. je vzdialený stovky kilometrov. Pokus nie je ohraničený vzdialenosťou ako sme už spomenuli v predchádzajúcom čísle PPŽ. Vezme si ho do ruky a sústredí sa na svoje vnímanie obrázku. Napríklad použijeme náš strom, na ktorom rastú ryby. Ten druhý prímajúci si zoberie do ruky papier a pero a v bodoch zapisuje svoje pocity. Jeho pocity môžu mať takúto resp.

podobnú formu: - ryby v akváriu - les - strom - more - ovocný strom plný plodov - vianočný kapor - vianočný stromček a množstvo iných pocitov. U každého človeka to môže vyvolávať iné neopakovateľné pocity.

Použijeme iný príklad, keď vysielajúci použije obrázok z našej ponuky napr. čierne srdce. U prímajúceho to môže vyvolať aj takéto pocity: - tma - dvaja zamilovaní - čierny atrament - smútok - nešťastná láska a mnohé iné.

Ďalší príklad: Keď odošleme obrazovú informáciu ako postavička hore nohami. U prímajúceho to môže vyvolať aj takéto pocity: zmätok - obrátenie - svet naruby, chodiči na rukách, hmyz na plafone a mnohé iné.

Je dôležité, aby po skončení pokusu si vysielajúci s prímajúcim vymenili informácie, aby konfrontovali vyslané a prijaté informácie. Je dobré vymeniť si úlohy a z vysielajúceho sa stane prímajúci. *Na pohľad to vyzerá ako druh zábavy, no verte milí čitatelia, že rozvíjaním pocityových schopností sa stáva aj náš život ľahším. Naše pocity nás vždy upozorňujú na nástrahy a nebezpečenstvá života. Zároveň rozvíjaním týchto schopností si môžeme viac rozumieť a porozumieť. Možno nás to naučí menej rozprávať a viac sa chápať. Môžeme si nájsť priateľa v zahraničí, na vzdialenom mieste našej planéty a komunikovať s ním telepaticky. Môžeme si nájsť priateľa v ďalekom vesmíre, lebo telepatia nie je obmedzená časom a priestorom. Môžeme ňou prekonať jazykové bariéry, lebo obrazová informácia nepotrebuje slová. Obrazovou informáciou vyjadríme akýkoľvek náš pocit, aj prejav lásky.*

Ohlasy na články

Milí priatelia,
nedávno sa mi dostalo verím, že nie náhodou, 4. číslo Vášho zaujímavého časopisu PPŽ. Forma aj články sa mi páčia. Prosím o zaslanie predchádzajúcich čísel PPŽ.

Dotknem sa článku bez názvu v spomenutom 4. čísle PPŽ na druhej strane hore. Keď som ho začal čítať, hneď som vedel o kom je reč. Aj do Prievidze chodil. Nevieť či ešte chodí, lebo sme sa na určitý čas z Prievidze odsťahovali. V Prievidzi sú tri kostoly. Romana som prvý krát videl kľáčať pri východe z farského kostola. Upieral na odchádzajúcich prosiace oči. Aj na mňa pozrel, niektorí mu dali malú almužnu, podobne ako ja a to bolo všetko. Osamotený išiel svojou cestou. Pri druhom stretnutí pri východe z piaristického kostola som už nezaťahal. Posilňovala ma tentokrát manželkina prítomnosť, ale vyburcovalo ma k činu hlavne nevšimavé správanie väčšiny kresťanov opúšťajúcich chrám, ktorí prosiacemu človeku nevenovali jediný pohľad. Pristavil som sa pri poníženom, jemne som ho chytil za rameno a povedal len jediné slovo: "Poď"! Bez slova sa zdvihol, prehodil cestovnú kapsu cez rameno a po chvíli sme kráčali po ulici traja. Ostatných postávajúcich pred kostolom som si vtedy nevšimával. Moja pozornosť bola upriamená na neznámeho človeka. Pohladil som ho pravou rukou povzbudivo po chrbte a položil mu otázku - prečo to robíš, čo ťa k tomu vedie? Pri tom dotyku som cítil, že odišla so mňa nemalá časť vnútornej sily. Keby ma nebola držala moja manželka, asi by to mnou otriaslo. Avšak jej prítomnosť a jeho tvár, ktorá sa náhle rozžiarila, zahnali nepríjemný pocit. Roman sa nám predstavil a začal o sebe rozprávať. Keď sme prišli ku stanici s úsmevom sme sa rozlúčili. Na tento zážitok sa nedá len tak ľahko zabudnúť - vidieť opusteného poníženého človeka, ktorému sa v tvári rozžiaril úsmev. A pritom stačilo tak málo!

Ľubo a Evka Ruttkayovci z Prievidze

Milá redakcia PPŽ!

Váš časopis sa mi veľmi páči, nedá sa to opísať slovami. Pomáhate ľuďom, ktorí to najviac potrebujú a sú na dne. Iní to nedokázali. Toľko na úvod môjho listu. Zaujmal ma váš článok v č. Podivuhodný príbeh alebo ako ktosi stretol anjela. Naozaj veľmi podivuhodný príbeh! Ja mu verím, lebo viem, že na Zemi sa stávajú veci, ktoré nie sú z tohto sveta. A tiež poznám jedného Maroša, ktorého opis sa hodí na vášho Maroša, /zvláštne sily, energie, pocity.../ Ten môj má totiž 39-rokov, nie okolo 50. Tiež sa mi zjavil, keď som mala "zlé obdobie". Ale poznala som ho už trochu aj predtým. Myslím si, že je to tá istá osoba "Maroš"- môj anjel

strážny, hoci neviem prečo sa tak stalo. Taký ľudia ako Maroš ani nie sú, lebo on nie je človek, je niečo viac. Sám mi raz hovoril, že sa cíti byť mimozemšťanom. Mne sa odvtedy nevybaví v mysli zelený mužíček, ale človek, ktorý je z mimo Zeme, nie s tohto sveta. A on môže byť hoci kto. Týmto listom chcem vzdať úctu Marošovi, aby ostal aký je a za všetko mu ďakujem. Týmto tiež zdravím "toho", kto stretol anjela a vypovedal svoj príbeh. Viem, že Maroša ešte určite uvidí. Veď predsa: "Anjeli sa pohybujú tu medzi nami ako prostredníci medzi človekom a Bohom".

Kveta z Banskej Bystrice

Listoreň

Zdravím Vás dobrí ľudia z Procesu - 3 a prostredníctvom Priestoru pre život aj ostatných, ktorí si takéto oslovenie zaslúžia!

Bol som prekvapený, keď som náhodou "stretol" prostredníctvom kolportéra Váš časopis. Považujem to za kus šťastia. Mimochodom v ten deň som mal šťastie - objavil som Váš časopis a poobede som v Kene, ktoré podávam pravidelne a pravidelne nevyhrávam, vyhral 20 násobok vkladu, 15 Sk úhrne teda 300 Sk. Posielam Vám ich a teraz si budem priať vždy, aby som ešte vyhral viac a mohol Vám poslať na šľachetné účely. Aj keď by sa mi peniaze zišli, pretože žijeme z rúk do úst, predsa nepočítal som v rodinnom rozpočte s nimi. /Prilepšilo by sa, ale zabehnutý stereotyp bežného môjho života, pokiaľ nepríde zdrazenie, mi dáva nádej, že v pohode prežijem/. Iste sa peniaze zídu viac Vám ako mne. Kúpte klince za ne na "zlepene" druhej chatky Verejného kempu.

Oderaz budem myslieť aj na Kemp a ľudí čakajúcich naň, odkladať korunku ku korunke /tak mi to vychádza/, aby som vám po niekoľkých mesiacoch zasa prispel. Keno 10-korunové občas po gáži budem podávať ďalej, s túžbou, aby som vyhral väčší obnos a pomohol Vaším ušľachtilým snahám smerujúcich k človeku.

Karol z Rozvadze pri Trenčíne

P.S.

1. V časopise píšete, že aktivity chcete rozšíriť do iných priestorov Slovenska. Aj Trenčiansko by potrebovalo takéto niečo. Dávam Vám tip, aj keď zatiaľ v teoretickej rovine, lebo nepoznám legislatívu v tomto smere.

2. Na južnom konci Trenčína sa nachádza obrovská plocha nevyužitého letiska. Čo keby Letisko na okraji uvoľnilo plochu, ktorá by mu nechýbala, jestvovalo by ďalej a jestvoval by aj KEMP?

3. V južnej časti centrálného Trenčína - vedľa sídliska Na rovinách smerom k Váhu je ideálny plác na niečo také ako budujete - obrovský snád 1000 m x 250 m. Je rovný ako dlaň,

priestor s pôdou, ktorá by sa mohla obrobiť blízko vody, je ďalej od obývaných častí. Háčik je v tom, či by legislatíva dovoľovala budovať obydlia medzi Váhom a protipovodňovou hrádzou?

Ak by to umožňovala, bolo by to "tutové miesto" /ako hovoria tínedžeri/, vyskúšané je už, pretože občas sa tam v priestoroch stromov usalašia bezdomovci, pokiaľ ich neobjaví a nevyženie trenčianska polícia.

Milý Karol,

Ďakovať je málo nad Vašou obetavosťou a nepochybne láskou k človeku. Nie len tým, že na úkor akejsi skupinky bláznov, obmedzujete svoj skromný rodinný rozpočet. Väčšina ľudí nás podozrieva, že keď pomáhame bezdomovcom, čiže ľuďom, ktorí sú často nevďační, zlý, prepadnutí na samý okraj spoločnosti, že za tým musí niečo byť. Nieкто sa chce "nabalit" na ľudskú biedu, nieкто to musí robiť len zo zisťným úmyslom. Táto filozofia je podľa nášho odhadu asi u 99% populácie. Možno sa mýlime v percentách, no vypadá to tak. Možno, že 99% populácie uvažuje zisťne alebo podľa seba súdím teba. Možno, že sa aj v tom mýlime. No určite sa namýlime v tom, že pán Karol nepatríte k tej 99 - percentnej populácii.

Dostávame do redakcie listy, že keby sme boli zaštitení nejakou dôveryhodnou organizáciou, či už cirkvou, štátnou inštitúciou, tak by nám aj pomohli a prispeli. Sme radi, že nefungujeme pod hlavičkou a zaštitou "dôveryhodnej" inštitúcie. Sme radi, že objavujeme to jedno percento populácie, ktorá nás obdaruje zo svojho mála a nevidí v tom zisťnosť a biznis.

Verte, že Vašich 300 korún nás poteší viac, ako tri milióny, ktoré vlastne ani nepotrebuje. Preto tým, čo by nám dali hoci aj milióny, vopred ďakujeme za ich ochotu. Dajte ich dôveryhodným inštitúciám, my sme skutočne nedôveryhodný, možno by sme s nimi ozaj, zle naložili.

Tak vidíte pán Karol, že naša aktivita je v dnešnej dobe bezmocná rozšíriť naše pôsobenie do iných častí Slovenska. Snád keby sa našli takí blázni aj iných častiach Slovenska. Dnes širime len myšlienku - ideu, možno zajtra, aj Vy a mnohí ďalší "blázni", ju dokážu naplniť. *Čo Vy na to pán Karol a mnohí iní?*

Veríme, že aj v Trenčiansku sa podarí uskutočniť projekt Kempu, je úžasné, že na tom uvažujete. Každý tvorbe predbieha myšlienka a to je v tejto fáze veľmi dobré. Aj my budeme uvažovať a možno prakticky pomáhať Vášmu návrhu. Zatiaľ skutočne zliepame druhú chatku, postavili sme malý seník, vyrobili kosačku, vydávame časopis, "bojujeme" so svojimi nerestami a na iné nám neostáva moc času.

Ďakujeme Karol z Rozvadze, ďakujeme po našom, že STE.

Zo života Verejného kempu

V minulých číslach PPŽ sme slúbili našim čitateľom, že budeme otvorene hovoriť o všetkom. Nevyhýbame sa ani nepopulárnym témam, nech sú akékoľvek. Nie je dôvod nič skrývať pred verejnosťou, ani pred sebou samými. Často sa z Verejného kempu ozýva krik a zvada, mnohí okoloidúci sa pohoršujú nad správaním obyvateľov kempu.

Mnoho okoloidúcich poburuje krik a zvada ozývajúca z Verejného kempu, mnohí s pohoršením obchádzajú železničný perón v blízkosti kempu. Chceme Vám oznámiť vážení okoloidúci, že krik aj zvada sa bude ozývať aj ďalej. Nemajte nám to za zlé, že určité situácie riešime emotívne, často je nutné robiť nepopulárne opatrenia, ktoré vyvolávajú vlnu nenávisť. Medzi obyvateľmi kempu sú aj "nenapraviteľní" alkoholicy, ľudia čo stratili základné pracovné návyky, často sú postihnutí apatiou a nezaujmom, sú tam ľudia, ktorých

liečili na psychiatrických liečebniach. Mnohí z nich bolí zvyknúť na cudziu pomoc, v duchu hesla: "daj", "pomôž". Vlastnú zodpovednosť a vlastné pričinenie často odmietajú. Niektorých pripomínanie vlastnej zodpovednosti rozzúri do nepriateľnosti. Mnohí z nášho kempu "utekajú", no mnohí sú odhodlaní "bojovať" so sebou samým ďalej.

Verte, nie je to ľahké, pre nich ani pre nás ostatných. Lebo prejavom Lásky nemusí byť len milé slovo a pohladenie. Prejavom Lásky môže byť aj facka či nadávka, nenávisť aj zloba. U týchto ľudí existuje silná sebareflexia, uznanie viny či chyby, sú to vlastnosti, ktoré možno chýbajú tým, čo ich takéto správanie poburuje. Preto je dobré, že medzi obyvateľmi kempu je málo ľahostajnosti a veľa emócií a rozhorčenia. Preto Vás prosíme o trpezlivosť, lebo mnoho týchto ľudí zobrali boj so sebou samým veľmi vážne a zodpovedne. Preto dajme šancu druhým, možno aj my za to dostaneme vlastnú šancu, pustiť sa do "boja" so sebou

je preto taký veľký nepokoj a hľadanie rôznych únikov, že odkladá "exkurziu" do hĺbín vlastnej duše. Môžeme si vzájomne pomáhať nastúpiť túto poslednú cestu, kde v najhlbších tmách stretáme svojho draka, bude to od nás všetkých vyžadovať veľa trpezlivosti a Lásky. *Lebo koľko trpezlivosti a Lásky poskytneme druhým, toľko bude aj nám poskytnuté.* A nezapúdajme že aj Lásky a láska, je tiež len Lásky.

No predsa na poslednú cestu k p o c h o p e n i u Života budeme musieť kráčať len sami, bez pomoci. Tak ako to vyjadril Milan Rúfus v Slovenských rozprávkach, keď Tátošik hovorí Jankovi: *"Ja som ti pomáhal pomáhať iným. Tuná už nemôžem, tu musíš sám. Sám musíš Janko môj, chodníčkom z hlíny, pozrieť sa do očí tým najhlbším tmám."*

Pravidlá správania vo Verejnom kempu.

Ak by Vám tieto pravidlá pripomínali Kódex budovateľa komunizmu, tak podobnosť je čisto náhodná. Podobné zásady vznikli už pre stáročiami, preto idey ostávajú a mení sa len forma. V dnešnej komerčnej dobe tieto pravidlá nie sú bežné a predsa sa pokúsime nimi riadiť. Podobné pravidlá zaviedli niektoré štáty či spoločenstvá, no málokedy sa ich podarilo zrealizovať. Kto vie či sa ich podarí naplniť či uskutočniť bezdomovcom? Ak je Vaša odpoveď: **"Nie", alebo, "Asi ťažko"**, dovoľte nám, aspoň sa o to pokúsiť. Možno nám pomôže len Vaše pochopenie a trpezlivosť. Nájdete v sebe pochopenie a trpezlivosť, milí čitatelia?

s a m ý m .
K a ž d é h o
človeka čaká
m y s t i c k ý
posledný boj
so svojim
šesťhlavým
d r a k o m
ktorého si no-
síme v sebe.
Možno, že
medzi ľuďmi

Pravidlá vo Verejnom kempu

Vo Verejnom kempu sme prijali tieto pravidlá pobytu. Verejný kemp je dočasné riešenie ubytovania pre ľudí bez domova, s možnosťou práva doživotného ubytovania, za podmienok stanovených OZ Proces-3, resp. pri zániku združenia poverenou nástupníckou organizáciou alebo fyzickou osobou.

Článok 1. Povinnosti obyvateľov kempu

- Vo Verejnom kempu platí zásada tolerancie a súcitu s druhými. Osobné záujmy sú podriadené kolektívu - komunite. Táto zásada je prvoradá a nemenná.
- Vo Verejnom kempu je zakázané požívať alkoholické nápoje a drogy. Pod vplyvom alkoholu je zakázané vstupovať do objektu Verejného kempu a táto zásada platí aj pre náhodných návštevníkov.
- Ubytovatelia sa poďielajú na hradení nákladov spojených s prevádzkou kempu, náklady na el. energiu, palivá a iné náklady, nutné k zabezpečeniu prevádzky Verejného kempu.
- Ubytovatelia sa riadia pokynmi správcu kempu alebo jeho povereným zástupcom.
- Každý obyvateľ kempu je povinný odpracovať 32 hodín mesačne na prácach spojených s budovaním kempu resp. na prácach spojených s prevádzkou kempu. O odpracovaných hodinách sa bude viesť evidencia.
- Vo verejnom kempu nie je dovolené klamať, kraďovať a ohovárať. Ďalej nie je dovolené byť dlžníkom alebo byť dlžníkom. V kempu nie je dovolené zneužívať slabších jedincov k osobnému prospechu, ako aj k získaniu osobných výhod. Každý obyvateľ sa poďieľa v rámci svojich možností a schopností na prácach v kempu.

Článok 2. Práva obyvateľov kempu

- Každý obyvateľ Verejného kempu využíva možnosti, výdobytky a produkty v primeranom rozsahu a potreby, za uplatnenia zásad tolerancie a súcitu k druhým.

Článok 3. Záverečné ustanovenia

- Trojnásobným porušením zásad uvedených v Článku 1 bude mať za následok vylúčenie z komunity a odchodu z Verejného kempu. Toto je povinný rešpektovať každý a opustiť Verejný kemp do 48 hodín. O vylúčení dostane menovaný písomné potvrdenie s uvedením dôvodu vylúčenia.

- Doterajší obyvatelia Verejného kempu sú povinní prijať *Pravidlá pobytu vo Verejnom kempu s podpisom o poučení*. Nedodržanie tohto pravidla bude mať za následok vylúčenie z komunity resp. Verejného kempu. V prípade neakceptovania pravidiel sú povinní opustiť Verejný kemp do 48 hodín.

- Nikto z ubytovaných si nebude uplatňovať nárok za vykonané práce vo Verejnom kempu. Neplatí zásada zásluhovosti, ani lepších osobných schopností. Každý schopnejší využíva svoje schopnosti v prospech komunity. Platí zásada: **Čím viac schopnejší, tým viac slúži druhým.**

Táto tabuľa vás víta pri vstupe do Verejného kempu

V tejto chatke na území Verejného kempu žije pár obyvateľov

Čo je najlepšie a čo je najhoršie

Kedysi vládol celému svetu mocný pán Obatalá. Bol múdry a rozumný a nepotreboval žiadneho pomocníka. Avšak Obatalá sa rozhodol nájsť niekoho, kto by na zemi vládol miesto neho.

Hneď si spomenul na Orulu. Na toho sa mohol spoľahnúť. Lenže Orulu bol veľmi mladý, to znamenalo, že nemal dost skúseností s vládou na zemi a riadením ľudí. "Najprv musím vyskúšať jeho múdrosť," pomyslel si Obatalá. "Potom uvidím, čo ďalej." Poslal po Orulu a povedal mu: "Chcem si ťa vyskúšať. Splň mi pranie: prines mi k jedlu niečo varené alebo pečeného, ale pamätaj, že jedlo musí byť pripravené z toho najlepšieho na svete." Orulu išiel na trh. Videl tam krásne ovocie a zeleninu,

ryby, veľa kvalitného mäsa, ale nekúpil nič z toho. Dlhú dobu si všetko prehliadal a potom kúpil jazyk. Priniesol si domov bylinky, bobkový list a korenie a uvaril chutné jedlo. Keď Obatalá hovárdi jazyk ochutnal, povedal: "Je to veľmi chutné jedlo." A zjedol ho do posledného kúska. "Chutné, ozaj chutné," opakoval, "ozaj to bolo pripravené z toho najlepšieho na svete. Z čoho si to Orulu pripravil?" Orulu mlčal. "Šiel si na trh, nie?" pýtal sa Obatalá. "Múdry Obatalá," odpovedal Orulu. "Som rád, že ti jedlo chutilo. Tvoja múdrosť je úžasná, uhádol si. A teraz, nespomínaš si, že nie je na svete nič lepšieho než jazyk? Jazyk môže poďakovať za dobrú prácu, môže chváliť chutné jedlo, radiť v

ťažkostiach a tešiť sa v nedostatku. Kto prináša ľuďom správy? Jazyk. Kto nás učí a hovorí nám, čo robiť? Jazyk. Vďaka nemu môže každý človek dosiahnuť vysokého postavenia," povedal Orulu s úsmevom. "To všetko je pravda," odvetil Obatalá a pomyslel si: "Taký mladý, a taký múdry." Ale napriek tomu sa rozhodol vyskúšať Orulu ešte raz. "Pripravil si mi jedlo z toho najlepšieho na svete," povedal. "To pre teba muselo byť celkom ľahké. Teraz dostaneš ťažšiu úlohu. Musíš mi uvariť jedlo z toho najhoršieho na svete. Choď a neponáhľaj sa pri hľadaní, na svete je veľa zlých vecí." Orulu šiel na trh a znovu kúpil volský jazyk. Pripravil pokrm a odniesol ho Obatalovi. Ten sa podivil a povedal: "Prvýkrát si mi priniesol jedlo, o ktorom si tvrdil, že je pripravené z toho

najlepšieho na svete a ja som ti dal za pravdu. Teraz mi prinášaš to isté a hovoríš, že je to pripravené z toho najhoršieho na svete. Ako tomu mám rozumieť?"

Orulu odpovedal: "Na tom čo hovorím nie je nič neobvyklého. Je známe, že jazyk môže pošpiniť úsilie ľudí, zničiť dobré meno. Jediným slovom môže človeka zbaviť jeho obživy. Jazyk je schopný ohovoriť a uškodiť. A to nie je všetko. Jazyk môže obyvateľov krajiny zmeniť v otrokov. Čo horšieho by mohlo byť?" Po týchto slovách Orulu stíchol.

A Obatalá povedal: "Všetko, čo si povedal je pravda. Prvýkrát boli tvoje slová pravdivé a pravdivé sú aj teraz. Nedôveroval som tвоеj mladosti, ale teraz sa skláňam pred tvojou múdrosťou. Ty zaujmeš moje miesto."

movcov.

Milí čitatelia, ďakujeme za Vaše pochopenie a morálnu podporu, ktorá sa nedá oceniť žiadnym príspevkom. Vydávanie časopisu je aj pokusom o prevenciu, aby ľudí bez domova bolo stále menej. Nesnažíme sa pomôcť len bezdomovcom, ale aj utrápeným, chorým a nešťastným. A tých je na Slovensku žiaľ veľmi veľa.

Ďakujeme.

Podakovanie

- Ďakujeme tým ľuďom, ktorí náš časopis po prečítaní nezačnú, ale dajú ho prečítať známemu či neznámemu susedovi. Veľmi nám tým pomáhate, možno aj sebe.
- Ďakujeme všetkým prispievateľom na uliciach Slovenských miest za príspevok pre našu organizáciu. Postavili sme ďalšiu chatku, ktorá pomôže riešiť ubytovacie problémy ďalších bezdo-

Oznamy

- Snažíme sa dať predchádzajúce čísla na WWW stránku. Robia nám to dobrovoľníci a vďaka ich ochote sa nám to rýchlo podarí. Radi by sme boli, keby to bolo čo najskôr.
- Ak sa Vám naše články páčia alebo nepáčia, napíšte, zavolajte.
- Kto bude chcieť zaslať predchádzajúce čísla PPŽ, pošlite nám obálku so známkou a pár drobných a radi Vám ho pošleme až domov.
- Stále hľadáme dopisovateľov, prispievateľov do nášho netradičného časopisu.

Časopis Priestor pre život vydáva Občianske združenie Proces-3, Kratinova 11, 036 08 Martin 8, tel.: 0903 033 677

Registrácia: Ministerstvo kultúry SR, číslo 2879/2002, Šéfredaktor: Pavol Hroznár, Zodpovedný redaktor: Daniel Dižkanec

číslo účtu: 5261664/5200, IČO: 378 00 371

[http:// proces3.webpark.sk](http://proces3.webpark.sk)